

Изгубеният син²⁷

Имало едно време един ром. Той си имал двама сина – единият по-голям, а другият по-малък. Минало време и по-малкият син казал на баща си:

– Татко, каквото ми се пада като наследство, дай си ми го предварително!

Бащата помислил и отговорил:

– Добре, сине! Ще ти дам каквото ти се пада. Ето ти твоят дял и в имоти, и в пари – каквото искаш, това прави с тях. А другото ще бъде за брат ти.

Минало време. Малкият брат взел своя дял и заминал за чужбина. Там живял охолно – ял, пил, харчил до насита. Но всичко, което имал, го разпилял. Останал без един грош.

Добре, ама един ден нямало как, отишъл младежът при един богат човек и станал негов слуга – наел се да му храни свинете. И като нямало с какво да се храни, каквото падало от свинете, той го изяждал, за да не умре от глад.

Днес така, утре така – минало доста време. Един ден си казал:

– Не мога да я карам повече така. Срам не срам, ще се върна при баща ми. При него поне няма да гладувам. Ще се извиня, та дано ми прости обидата, която му направих, па дано ме приеме обратно.

Един ден станал, пригответил се и тръгнал към бащиния си дом. По пътя го видели хора, че се връща и побързали да се похвалят на бащата:

– Ти да видиш какво видях с очите си – твоят син се връща при теб!

Бащата, като разбрал, че синът му се завръща, много се зарадвал и казал на слугите си:

– Чуйте ме сега! – разпоредил се той. – Заколете най-хубавите животни и сгответе най-вкусните ястия! Да го облечете с най-хубавите дрехи. Този мой син го изгубих безвъзвратно, а сега Бог ми помага да го намеря. Чул е молбите ми.

---

²⁷ **Фетка Шаимова Лиманова.** Родена е в Петрич през 1958 г. В Сандански е омъжена. Самоопределя се като ерлика-орманлика. В миналото е вярвала в корана, но сега вярва в Исус Христос. Шивачка. Завършила е СПТУ – професионално средно образование.